

Skeyk og mát

Frumbrakið rak allan íva av borðinum

Pauli í Sandagerði
hefur her hugarensi
um frálíku tónasíðuna
í sangleikinum «Skeyk»

Tveir tímar við sonnum
agangi á allar sanskyknur,
og tú situr eftir við duni í
eyrunum og einum sonnum
mældri í tónakynudeplin-
um.

Men spennandi var tað,
og nú kyknurnar so nøku-
lunda eru rósaðar upp á
pláss, situr ikki serti av undr-
an eftir.

Overtura

Í orkesturgrovini sita teir:
Niclas Johannesen, Jóhann-
us á Rógva Joensen, Finnur
Hansen, Kim Hansen og
Reni Fagereng. Teir lást
órörðir av hövastákinum,
men bumm! Vit hálgomlu

Anfinnur og Kristin

Anfinnur

(í eygum teirra ungu - vit
vilja jú íki viðganga...) verða
tveitt aftur í 70-íðni (tað eru
bert tey heilgomlu, ið fara aftur
í 60-íni...), og vit endurliva tann
harða rokkin í sera vælskipaðum
90-ára búna - ikki so at skilja,
at tónleikurin var «órginalur»,
bert heldur Niclas seg til reinan
rock «stíl».

Eitt brak av eini overturu,
og vit eru ikki í íva um, hvat
biðar fyri framman.

Rapp

Sum verða man rappar í. Ð
seg inn á pallin við seigum
rapp-stevi, men skjótt fáa
vit at hoyra, at her er annað
og meira enn rokkur og
rapp.

Farvæl

Lena Andersen (mamman)
sigur farvæl við Kristin
Bæk (Anna) við eini sera
vakrari «balladu».

Lena sang einastandandi
vakurt! Og saman við kór-
mum á trappuni og Kim við
klaverið gav henda ballada
okkum nakað av tí mesta
innlaga í øllum leikinum.

Anna

Kristin Bæk er eitt livandi
dømi um, at miðvíst arbeiði
gevir úrslit. Í Føroyum
hava vit altíð havt ein trup-
ulleika: antin duga fólk at
syngja, ella eisini duga tey
at spæla sjónleik... Kristin
dugir bæði!

Sangurin hjá Onnu er sera
fjølbroyttur og vælskrivað-
ur, og Kristin hevur alt, sum
skal til og nógv til avlops!

Lambamæ

Men Anna er av bygd - eitt
lambamæ! Hesum yvast
eingin í, tá hesin sangur er
farin afturum.

Niclas er sera fimur á sín-
um ljóðføri (gittar), og hev-
ur í hesum lagi funnið fram
sera argandi tónarøðir. Alt
argar: stev, kór og solistar...
øll.

Somikið væleydnað er
henda «tøtalarging», at vit
hava hug at blanda okkum í
leikin at verja neyðars
Onnu.

Ball

Harður rokkur og ungt ball
hoyra saman. Og her var
ball við lit - bæði í tónum
og rørlum.

Eyðun